

مطالعه سطوح کورتیزول و پارامترهای خونی در مولدان ازوون برون (پرورشی در شرایط تکثیر مصنوعی با استفاده GnRH) از

محمد یونس زاده^{۱*}، محمود بهمنی^۲، رضوان الله کاظمی^۳، محمد پوردهقان^۴، حسین فیض بخش^۵

- ۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد، مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری رشت
- ۲- استادیار، مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری رشت
- ۳- مریبی، مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری رشت
- ۴- کارشناس، مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری رشت
- ۵- دانش آموخته کارشناسی ارشد، مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری رشت

چکیده

شاخصهای استرس و ارتباط آن با موقعيت یا عدم موقعيت تکثیر ماهی ازوون برون (*Acipenser stellatus*) پرورشی تزریق شده با هورمون GnRH بررسی گردید. در این مطالعه ۱۱ عدد مولد ۸ ساله (شامل ۵ مولد ماده و ۶ مولد نر) در بهار ۱۳۸۵ با هورمون GnRH تزریق شدند (در مولدان ماده به میزان ۱۰ µg/kg به ترتیب با ۱۰٪ و ۹۰٪ دُز طی دو مرحله با فاصله زمانی ۱۲ ساعت و در مولدان نر در یک مرحله به میزان ۱۵ µg/kg همزمان با تزریق دوم ماده‌ها). خونگیری در مولدان نر طی ۲ مرحله (۰ و ۱۲ ساعت پس از تزریق) و در مولدان ماده طی ۳ مرحله (۰، ۱۲ و ۲۴ ساعت پس از تزریق) بمنظور بررسی شاخصهای هورمونی و خونی صورت گرفت. نتایج به دست آمده در مرحله تکثیر نشان داد سطوح هورمون کورتیزول، لنفوسيت و ائوزينوفیل پس از تزریق در مولدان ماده اووله شده بالاتر از اووله نشده بود، در حالی که سطوح نوتروفیل در مولدان اووله نشده بالاتر بود. در ماهیان نر با اسپرم دهی مناسب و نامناسب اختلافی در سطوح کورتیزول، نوتروفیل، لمقوسیت و ائوزینوفیل مشاهده نشد ($p > 0.05$).

کلید واژگان: مولدان ازوون برون پرورشی، استرس، GnRH، اوولاسیون، اسپرم ریزی، پارامترهای خونی.

در کارگاه ماهیان می تواند پاسخهای استرس را به وسیله افزایش

۱- مقدمه

ازون برون با نام علمی *Acipenser stellatus* از خانواده Acipenseridae و راسته Acipenseriformes می‌باشد. کورتیزول پلاسمایی در گونه‌های زیادی تحریک کند [۱]. استرس می تواند هماوری تولید متنی را کاهش دهد و رفتار غیرنرمال و شکست در رشد نرمال را در بلند مدت باعث شود [۲].

* نویسنده مسؤول مقاله: تلفن: ۰۹۱۱۳۳۹۱۲۰۸، E-mail: babak_yooneszadeh@yahoo.com

عمده‌ای در ساختار خونی ماهیان از نقطه نظر نوسانهای سطوح هورمونها، پروتئینها و سایر ترکیبات اساسی رخ می‌دهد [۷].

بهمنی در سال ۱۳۷۸ اکوفیزیولوژی استرس از طریق اثر بر محورهای HPG، HPI، سیستم ایمنی و فرایند تولید مثلی در تاسماهی ایرانی را بررسی کرد. همچنین بهمنی و همکاران (۱۳۸۳) مطالعه فیزیولوژیک نارساییها در تکثیر مصنوعی ماهیان ازوں برون صید شده از حوضه جنوبی دریای خزر، یونس زاده و همکاران (۱۳۸۵) [۸] تأثیر به کارگیری GnRH بر روند رسیدگی جنسی ماهیان ازوں برون را در دادند. بایونووا و همکاران در سال ۲۰۰۰ آثار استرس را بر مقادیر کورتیزول سرم در تاس ماهی روسی، ازوں برون و فیل ماهی در شرایط مصنوعی و در سال ۲۰۰۶ سطوح کورتیزول و استرس در خون ماهیان ازوں برون پرورشی در جریان رسیدگی نهایی به وسیله تحریک با LHRH-a را مورد تحقیق قرار دادند [۹، ۱۰].

از آنجا که تاکنون هیچگونه مطالعه در زمینه فیزیولوژی استرس روی ازوں برون پرورشی انجام نگرفته است، هدف از این مطالعه بررسی موفقیت یا عدم موفقیت مولدان پس از تزریق هورمون GnRH و به دست آوردن اطلاعاتی در مورد پاسخ به استرس در مورد ماهیان ازوں برون پرورشی است.

۲- مواد و روش کار

۱-۱- ماهیان مورد مطالعه و مکان تحقیق

۱۱ عدد مولد ازوں برون پرورشی ۸ ساله پرورش یافته در مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، شامل ۵ عدد مولد ماده با میانگین وزنی $878 \pm 65\text{kg}$ و میانگین طول کل

سیستمهای پرورش ماهیان خاویاری متراکمند و عوامل استرسی مدیریتی مختلف مثل دستکاری، تراکم، حمل و نقل، بیوپسی و تحریک تخریزی به وسیله هورمون را شامل می‌شوند. اگر پاسخهای استرس را بتوانیم در رویه‌های مدیریتی تفریخگاه و در جریان حمل و نقل ارزیابی کنیم، می‌تواند عوامل مختلف را تنظیم کند و آثار استرس را کاهش دهد [۱].

محور هیپو-تalamوس-هیپوفیز-ایترنال (HPI) پاسخهای استرس در ماهیان را هماهنگ می‌کند [۳، ۴]. تغییرات هماتولوژیکی به طور عمده به جنبش لکوسیتها وابسته است. الگوی تمایز لکوسیتها در پاسخ به افزایش غلاظت کورتیزول ایجاد می‌شود که لکوگرام استرس نامیده می‌شود [۵].

با بالارفتمن استرس در ماهیان مولد تولید هورمونهای جنسی کاهش می‌باید و پدیده تکثیر دچار مشکل می‌شود؛ به عبارتی پس از وقوع استرسهای زیست محیطی و همچنین پاسخ محور HPI به دستکاری ماهیان به عنوان استرس حاد باعث اختلال در محور HPG و موجب کاهش در کارایی تولید مثلی در زمان تکثیر مصنوعی می‌شود [۶].

با توجه به اهمیت تکثیر ماهی ازوں برون به منظور توسعه صنعت تاسماهی پرورشی در کشور، حفاظت از ذخایر ارزشمند ماهیان خاویاری، آگاهی از جنبه‌های ناشناخته مراحل تکوین گنادهای این گونه در شرایط پرورشی و تطابق گونه ازوں برون با شرایط طبیعی، مهمترین جنبه‌های عملیاتی این تحقیق محسوب می‌شود، به طوری که تجزیه و تحلیل نشانه‌های خونی راهنمایی با ارزشی در ارزیابی وضعیت زیستی آبریان می‌باشد. برای مثال در اثر عوامل استرس زا، آلاینده‌ها، تغذیه، شرایط اکولوژیک و فیزیولوژیک، تغییرات

۴-۴- اندازه‌گیری سطوح کورتیزول سرم خون

تعیین مقادیر هورمون کورتیزول با روش RIA^۶ با استفاده از دستگاه تمام اتوماتیک گاماکانتر مدل L.K.B ساخت کشور فنلاند و به کارگیری کیت هورمونی Immunotech (ساخت فرانسه) انجام پذیرفت.

۵-۵- تهیه گسترش خونی برای تعیین درصد لکوسیتها

به منظور تعیین مقادیر لکوسیتهاشان خاص (لنسوسیت، نوتروفیل و ائوزینوفیل) قطره کوچکی از خون ماهیان روی لام ریخته شد و با الكل متانول ثابت گردید. آنگاه با محلول گیمسا ۱۰٪ به مدت ۳۰ دقیقه رنگ آمیزی شد [۶]. سپس با میکروسکوپ نوری مجهز به رایانه (مدل Nikon E600) ساخت ژاپن) شمارش انجام شد.

۶- روش مطالعه آماری

برای مطالعه و تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از انجام آزمایشها از روش‌های آماری به وسیله نرم افزارهای SPSS و اکسل در سطح اطمینان ۹۵٪ استفاده گردید.

۳- نتایج

در این بررسی روند تغییرات عوامل هورمونی و بیوشیمیایی در زمانهای مختلف تکثیر در مولدان ماده و نر (جدول ۱ و ۲) پس از تزریق هورمون GnRH سنجیده شد و نتایج زیر حاصل گردید:

۴/۳۵±۰/۴۹cm و ۶ عدد مولد نر با میانگین وزنی ۴۷kg/۱۳۳±۱/۴۹cm و میانگین طول کل ۷۸/۷۵±۳/۰cm که در مرحله بالای رسیدگی جنسی پس از بررسی ظاهری و هورمونی بودند، انتخاب شدند.

۲-۲- دستورالعمل تحریک هورمونی بلوغ نهایی

در این تحقیق از GnRH (نوع III Ova-Fact داروسازی ثامن) به عنوان عامل محرك بلوغ نهایی در مولدان ازون برون استفاده شد. تزریق به صورت عضلانی در عضله سومین پلاک پشتی انجام گرفت. دوز مورد استفاده در مولدان ماده ۱۰µg/kg (در دو مرحله با نسبت ۹۰:۱۰) و در نرها ۱۵µg/kg (یک مرحله و همگام با تزریق دوم ماده‌ها) بود. همچنین خونگیری از ماده‌ها (قبل از تزریق، ۱۲ ساعت پس از تزریق همگام با تزریق دوم و ۲۴ ساعت پس از تزریق اول) و نرها (قبل از تزریق و ۱۲ ساعت پس از تزریق) صورت گرفت. تزریق در دمای ۲۰±۱ درجه با نسبت جنسی ۱:۱ بود که پس از آن به حوضچه‌های مخصوص تکثیر با هوادهی مناسب با گردش آب بالا منتقل شدند.

۲-۳- چگونگی خونگیری و آماده سازی سرم

خونگیری از طریق سیاهرگ دمی^۱ و از پشت باله مخرجی ماهیان مولد صورت گرفت. در هر مرحله از خونگیری با استفاده از سرنگهای ۵CC ۳CC خون به دست آمد. پس از تهیه سرم که با استفاده از سانتریفوژ با دور ۳۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه (مدل Heraeus Labofuge ۲۰۰، ساخت شرکت seatech کشور آلمان) انجام گرفت، نمونه‌ها به منظور مطالعات سرولوژیک در دمای ۲۰°C - نگهداری شدند [۱۱].

2. Radioimmunoassay

1. Caudal vein

جدول ۱ مقادیر میانگین، حداقل و حداکثر شاخصهای هورمونی و خونی نسبت به وضعیت تکثیر در مولدان ماده ازوں برون پرورشی در زمانهای مختلف تزریق

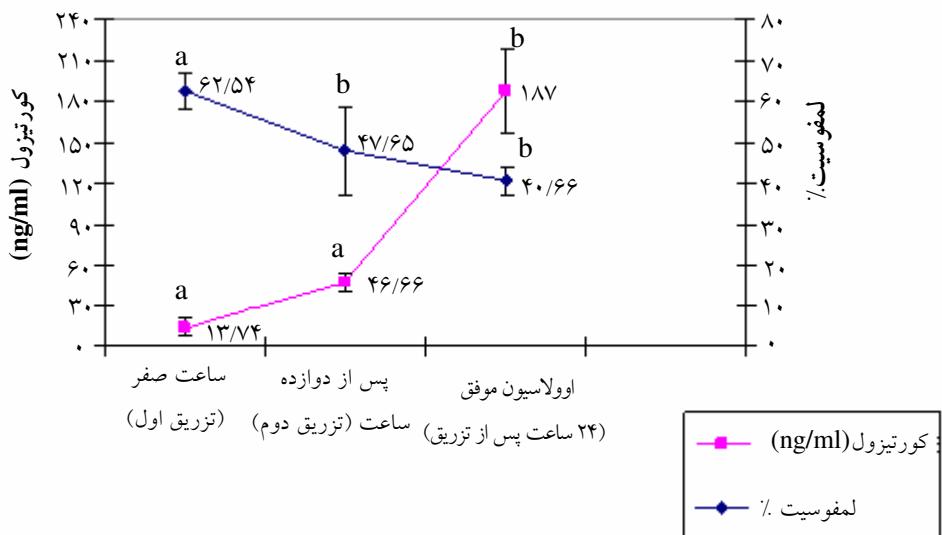
۲۴ ساعت پس از تزریق			۱۲ ساعت پس از تزریق (همگام با تزریق دوم)			صفر تزریق			مرحله تزریق	
حداکثر	حداقل	میانگین (±SEM)	حداکثر	حداقل	میانگین (±SEM)	حداکثر	حداقل	میانگین (±SEM)	وضعیت تکثیر	
۲۴۰	۱۳۳	۱۸۷±۳۰/۸۹	۶۲	۳۰	۴۶/۶۶±۶/۸۶	۳۳	۰/۰۲	۱۳/۷۴±۶/۳۷	تکثیر شده (n=۳)	کورتیزول (ng/ml)
۱۵۱	۱۲	۸۱/۵±۶۹/۵	۴۴	۲۳	۳۳/۵±۵/۳	۲۸	۸	۱۸±۵	تکثیر نشده (n=۲)	
۶۳	۵۱	۵۵/۶۶±۳/۷۱	۶۲	۲۷	۳۹/۳۳±۱۰/۶۵	۴۶/۵	۲۴/۴	۳۲/۳۵±۴/۵	تکثیر شده (n=۳)	نوتروفیل %
۸۵	۷۸	۸۱/۵±۳/۵	۸۳/۷۵	۵۵/۳	۶۹/۵۴±۷/۳	۴۳	۴۰	۴۱/۵۴±۰/۵	تکثیر نشده (n=۲)	
۴۵	۳۴	۴۰/۶۶±۲/۳۸	۷۳	۳۶	۵۹/۶۶±۱۰/۸	۷۳/۶	۵۳	۶۶/۳۶±۴/۴۳	تکثیر شده (n=۳)	لنفوسيت %
۲۱	۱۲/۵	۱۶/۷۵±۴/۲۵	۴۴	۱۵/۲۵	۲۹/۶۲±۱۰	۵۹/۶	۵۴	۵۶/۸±۰/۶	تکثیر نشده (n=۲)	
۴	۳	۳/۶۶±۰/۳۳	۲	۰	۱±۰/۷	۲	۰/۵	۱±۰/۵	تکثیر شده (n=۳)	اوزینوفیل %
۲/۵	۱	۱/۷۵±۰/۷۵	۱	۰/۷	۱/۸۵±۰/۱۳	۳	۰/۴	۱/۷۵±۱/۱	تکثیر نشده (n=۲)	

جدول ۲ مقادیر میانگین، حداقل و حداکثر شاخصهای هورمونی و خونی نسبت به وضعیت تکثیر در مولدان نر ازوں برون پرورشی در زمانهای مختلف تزریق

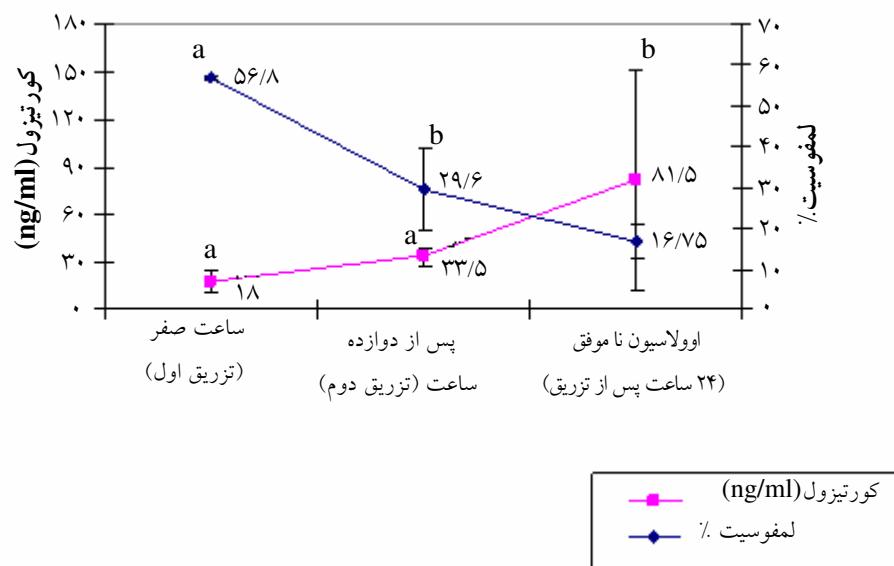
اسپرم دهی (دوازده ساعت پس از تزریق)			صفر تزریق			مرحله تزریق	
حداکثر	حداقل	میانگین (±SEM)	حداکثر	حداقل	میانگین (±SEM)	وضعیت تکثیر	
۱۸۱	۱۱۱	۱۳۷±۲۲/۱۲	۱۰/۷	۰/۰۴	۷/۰۴±۳/۳	اسپرم دهی مناسب (n=۳)	کورتیزول (ng/ml)
۱۶۵	۷۳	۱۲۲±۱۸/۶	۳۹	۰/۱۱	۱۶/۱۳±۱۰	اسپرم دهی نامناسب (n=۳)	
۶۶	۴۰	۵۶±۸/۰۸	۲۴	۲۳	۲۳/۶۶±۱/۲۷	اسپرم دهی مناسب (n=۳)	نوتروفیل %
۶۵	۳۷	۵۴/۶۶±۸/۰۸	۲۲/۶	۱۶/۵	۱۸/۸۶±۱/۵	اسپرم دهی نامناسب (n=۳)	
۶۰	۲۳	۴۳/۴۶±۸/۳۶	۷۷	۷۲	۷۴/۶۶±۱/۶۱	اسپرم دهی مناسب (n=۳)	لنفوسيت %
۶۲	۳۵	۴۴/۶۶±۸/۶۸	۸۲/۲	۷۵/۶	۷۹/۷۶±۲	اسپرم دهی نامناسب (n=۳)	
۱	۰	۰/۴۳±۰/۳۳	۴	۰	۱/۶۶±۰/۵۱	اسپرم دهی مناسب (n=۳)	اوزینوفیل %
۱	۰	۰/۶۶±۰/۲۹	۲	۰/۳	۱/۴۳±۰/۵۹	اسپرم دهی نامناسب (n=۳)	

پس از تزریق تغییرات زیادی را در مقایسه با اوله شده (۵۵/۶۶±۳/۷۱٪) نشان داد (نمودارهای ۵ و ۶). سطوح لنفوسيت نیز در مولدان اوله نشده (۱۶/۷۵±۴/۲۳٪) در ۲۴ ساعت پس از تزریق تغییرات زیادی را در مقایسه با اوله شده (۴۰/۶۶±۳/۳۸٪) نشان داد (نمودارهای ۱ و ۲).

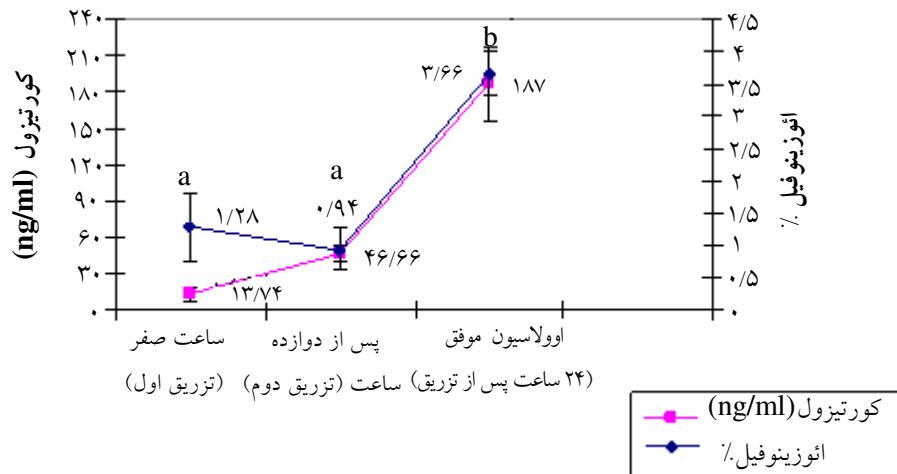
براساس نتایج به دست آمده، هورمون کورتیزول و سطوح اوزینوفیل ۲۴ ساعت پس از تزریق در ماده‌های اوله شده (۱۸۷±۳۰/۸۹ng/ml)، (۳/۶۶±۰/۳۳٪)، (۱۸۷±۳۰/۸۹ng/ml)، (۸۱±۶۹/۵ng/ml)، (۸۱±۰/۷۵٪) اختلاف معناداری نشده (داد p<0/۰۵) (نمودارهای ۳ و ۴). همچنین سطوح نشان داد (۰/۰۵٪) (نمودارهای ۳ و ۴). همچنین سطوح نوتروفیل در مولدان اوله نشده (۰/۳۳٪)، (۸۱/۵±۰/۳۳٪) در ۲۴ ساعت

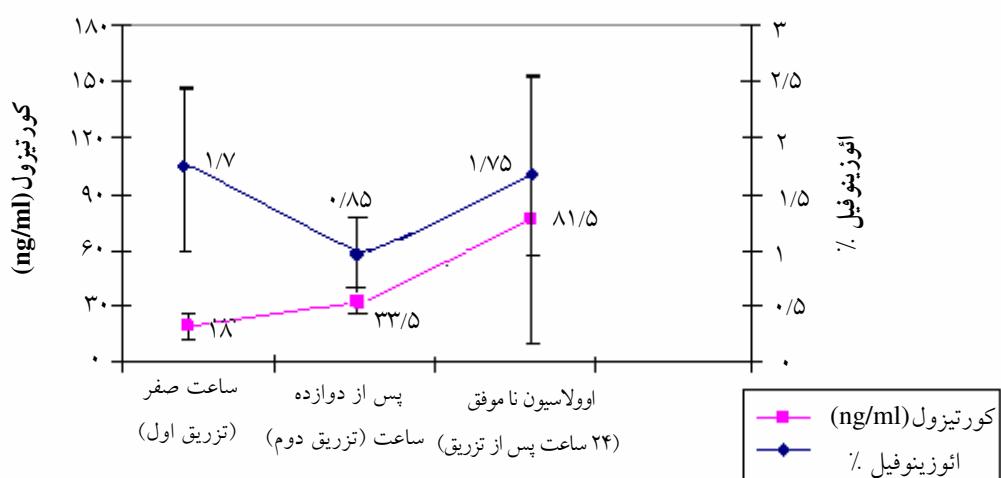
نمودار ۱ تغییرات کورتیزول و لمفوسیت در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازون برون پرورشی اووله شده

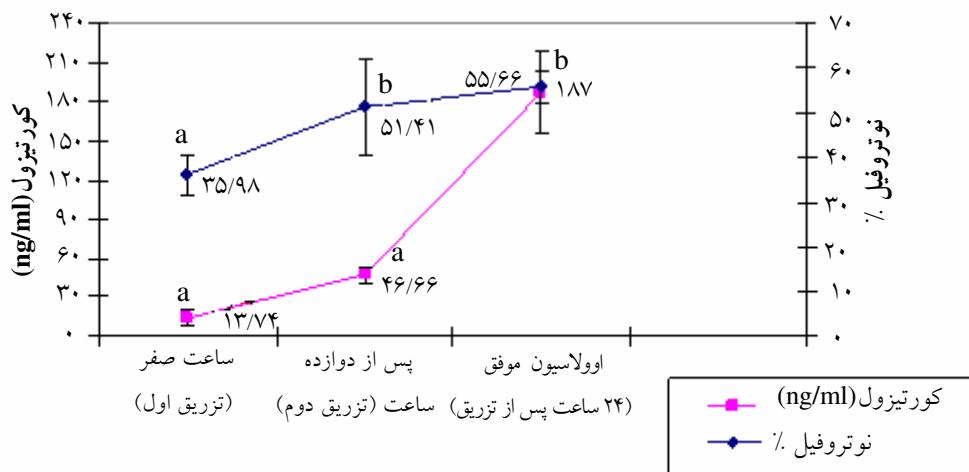
نمودار ۲ تغییرات کورتیزول و لمفوسیت در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازون برون پرورشی اووله نشده

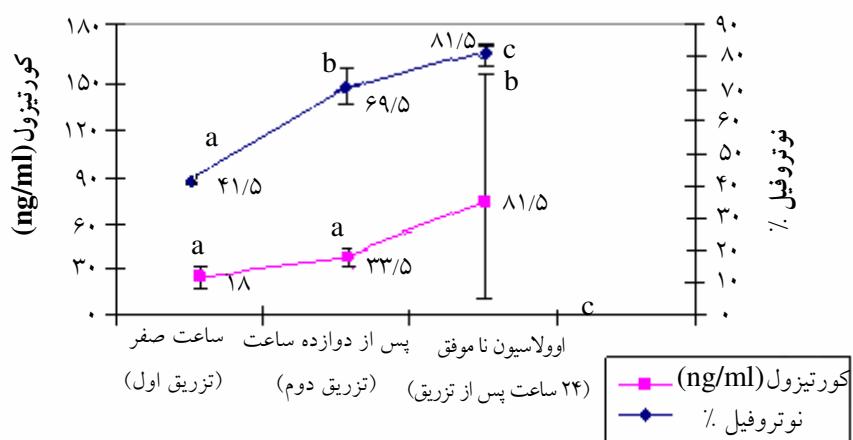
نمودار ۳ تغییرات کورتیزول و آوزینوفیل در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازوون برون پرورشی اوله شده

نمودار ۴ تغییرات کورتیزول و آوزینوفیل در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازوون برون پرورشی اوله نشده

نمودار ۵ تغییرات کورتیزول و نوتروفیل در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازون برون پرورشی اووله شده

نمودار ۶ تغییرات کورتیزول و نوتروفیل در ساعتهای مختلف تزریق در مولدان ماده ازون برون پرورشی اووله نشده

اتفاق افتاده کورتیزول بالاتری نسبت به اوولاسیون نشده‌ها دارند.

بارانیکووا و همکاران (۱۹۹۷) در بررسی سطوح کورتیزول سرم تاسماهی روسی، ازوون برون و فیل‌ماهی دریافتند به هنگام دوره مهاجرت تغذیه‌ای سطوح کورتیزول سرم خون تا مقدار $22/2 \text{ ng/ml}$ کاهش و در دوره مهاجرت تولیدمثلی (آنادرموس) به ولگا تا مقادیر $126/15 \text{ ng/ml}$ افزایش می‌یابد، به طوری که در تاسماهی روسی ماده با GV مناسب تکثیر، مقادیر کورتیزول $72/5 \text{ ng/ml}$ بود و نتایج بیانگر آن بود که کورتیزول هورمون اصلی تاسماهیان در دوره مهاجرت بلوغ جنسی است. همچنین مقادیر کورتیزول در مولدان ماده تاسماهی روسی در آغاز مهاجرت آنادرموس به میزان 10.9 ng/ml و در مولدان ماده ازوون برون به میزان $2/7 \text{ ng/ml}$ و در مولدان ماده فیل‌ماهی به میزان $4/165 \text{ ng/ml}$ رسید [۱۳] که دلالت بر این موضوع دارد هورمون کورتیزول در زمان تولیدمثلی به علت سازگاری و مهاجرت ماهی با شرایط جدید بالاست. در حالی که چنین تغییراتی در ازوون برون پرورشی مشاهده نشد. این امر را می‌توان به دلیل تطابق با شرایط پرورشی دانست.

بایونووا و همکاران (۲۰۰۶) با بررسی سطوح استروئیدهای جنسی و کورتیزول در خون ازوون برون در جریان رسیدگی نهایی به وسیله تحریک با آنالوگ LH-RH-a دریافتند که بعد از تزریق LH-RH-a مقدار سطوح استروئیدهای جنسی و استرس قبل از اوولاسیون افزایش می‌یابد و سطوح T ، کورتیزول پس از اوولاسیون کاهش می‌یابد. در نرها در شروع اسپرمیش به وسیله تحریک با LHRH-a یک بالارفتگی در سطوح کورتیزول و استروئیدهای جنسی (T) در ۸ ساعت پس از تزریق به ترتیب 180 ng/ml و 270 ng/ml مشاهده شد و در پایان اسپرم‌دهی هورمونهای جنسی و کورتیزول کاهش یافت. در حالی که در تحقیق انجام شده پس از اسپرم‌ریزی مقدار کورتیزول افزایش پیدا کرد. در استرلیاد، سطوح کورتیزول بعد از ۲۲ ساعت قبل از اوولاسیون، بعد از تزریق یک مرحله

بعد از تزریق در هر دو گروه مولدان نر و ماده یک روند صعودی در میزان کورتیزول مشاهده شد. این بالارفتگی در مولدان با تکثیر موفق بالاترین مقدار را نشان داد. همچنین مقدار کورتیزول ($12/2 \text{ ng/ml}$ ، نوتروفیل $137 \pm 22 \text{ ng/ml}$ ، آوزینوفیل $56 \pm 8/8 \text{ ng/ml}$ ، لفوسیت $43/66 \pm 3/38 \text{ ng/ml}$) در مولدان نر با اسپرم‌ریزی مناسب ($n=3$) ($0/66 \pm 0/33 \text{ ng/ml}$) نسبت به اسپرم‌ریزی نامناسب ($n=3$) ($122 \pm 26/77 \text{ ng/ml}$) ($0/43 \pm 0/29 \text{ ng/ml}$)، لفوسیت ($44/66 \pm 8/87 \text{ ng/ml}$) ($54/66 \pm 8/87 \text{ ng/ml}$). اختلاف معناداری نشان نداد ($p < 0.05$).

نتایج حاصل می‌بین آن است که با تزریق هورمون GnRH یک روند افزایشی در میزان کورتیزول در مقایسه با ساعت صفر تزریق مشاهده شد (جدول ۱ و ۲).
نتایج نشان داد کورتیزول و شاخصهای خونی در مولدان نر ۱۲ ساعت پس از تزریق، یک روند افزایشی در مقدار کورتیزول، نوتروفیل و کاهشی در مقدار لمفوستیت، آوزینوفیل در اسپرم‌دهی مناسب و نامناسب نسبت به ساعت صفر تزریق داشتند. روند تغییرات در دو گروه مولدان نر (اسپرم‌دهی مناسب و نامناسب) شبیه به یکدیگر بودند. سطوح کورتیزول و درصد نوتروفیل در مولدان نر پس از تزریق GnRH افزایش و درصد لمفوستیت کاهش یافت (جدول ۲).

۴- بحث

سمنکووا و همکاران (۱۹۹۹) [۱۲] دریافتند که بین سطوح کورتیزول و کیفیت گامت ارتباط منطقی وجود دارد. مولدان ماده فیل‌ماهی با کیفیت تخمک نرمال ($80\%-100\%$) سطوح کورتیزول $55/7 \pm 9/99 \text{ ng/ml}$ بالاتری نسبت به مولدان ماده با کیفیت تخمک پایین $31/8 \pm 6/96 \text{ ng/ml}$ یا اووله نشده $24/5 \pm 14/99 \text{ ng/ml}$ دارند که با نتایج به دست آمده در این تحقیق- که کورتیزول در مولدان ماده اووله شده و نشده به ترتیب $187 \pm 30/89 \text{ ng/ml}$ ، $81 \pm 69/5 \text{ ng/ml}$ بود- مشابه است. این امر تأییدکننده آن است مولدانی که اوولاسیون در آنها

سطوح کورتیزول و شاخصهای خونی در این بررسی پس از تزریق GnRH تغییرات زیادی نشان داد. در این تحقیق مولدان ماده که تخمه‌ها به مرحله اوله رسیدند اثوزینوفیلهای $(3/66 \pm 33\%)$ در بالاترین مقدار نسبت به اوله نشده $(0/75 \pm 75\%)$ بودند. درصد اثوزینوفیلهای در مولدان ماده در مرحله تکثیر بالاترین درصد بود و درصد نوتروفیل همگام با رسیدن به مرحله اوولاسیون سیر صعودی را نشان داد و در ماهیانی که دچار شیرشدگی شده بودند بالاترین درصد نوتروفیل را نشان داد. همگام با افزایش نوتروفیل (Lymphopenia) کاهش لمفوسيت (Nutrophilia) مشاهده شد. در مولدان نر همانند مولدان ماده درصد نوتروفیل سیر صعودی را در میزان اسپرم دهی طی کرد. این تغییرات در مولدان نر نسبت به ماده‌ها کمتر بود. در حالی که درصد اثوزینوفیلهای در مولدان نر برخلاف مولدان ماده در زمان اسپرم دهی سیر کاهشی داشتند. به هر ترتیب، کاهش لمفوسيتها در استرس حاد و مزمن در ماهیان استخوانی شامل *Salmo trutta* [۱۹]، ماهی آزاد *Oncochryynchus kisutch* [۲۰]، گربه ماهی کانالی *Ictalurus punctatus* [۲۲]، کپور *Rhamdia quelen* [۲۳] *Cyprinus carpio* [۲۳]، ماهی *Acipenser persicus* [۲۵] به اثبات رسید که با یافته‌های این تحقیق مطابقت دارد.

افزایش نوتروفیل (نوتروفیلیا) و کاهش لمفوسيت (لمفوپنیا) در ۱۸ ساعت به دنبال تزریق کورتیزول در ماهی *Ictalurus punctatus* مشاهده شد [۲۲].

سطوح کورتیزول و تعداد نوتروفیلهای در سیستم جریان خون ماهیان استخوانی با هم رابطه مثبت دارد [۵]. این امر با نتایج به دست آمده در این مطالعه مطابقت دارد؛ به عبارتی بالارفتن کورتیزول در مولدان نر و ماده باعث افزایش درصد نوتروفیل و کاهش لمفوسيت شد به طوری که پس از تزریق این تغییرات نسبت به زمان صفر تزریق بالاترین مقدار را نشان داد. کورتیزول کاهش تعداد لمفوسيت T، T را منجر می‌شود [۲۱، ۱۹].

هیپوفیز و ۲۳ ساعت قبل از اوولاسیون و بعد از تزریق دوم GnRHa در ماده‌ها و در شروع اسپرم دهی در نرها ۹ ساعت بعد از استفاده از تزریق هیپوفیز و بعد از ۱۳ ساعت از تزریق LHRH-a بالا می‌رود [۱۴].

با توجه به نتایج دست آمده از مولدان ازون برون پرورشی، بیشترین مقدار کورتیزول در زمان اسپرم دهی مناسب $187 \pm 30/89 \text{ ng/ml}$ حاصل $137 \pm 22/12 \text{ ng/ml}$ و تکثیر موفق شد که با نتایج محققان دیگر مطابقت دارد.

در ماهیانی که از هیپوفیز برای تزریق استفاده شدند نسبت به گروه شاهد کورتیزول بالاتری را نشان دادند [۱۵، ۹] که نتایج به دست آمده با یافته‌های این تحقیق مطابقت دارد. بايونووا و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند در مولدان نر ازون برون پرورشی بعد از انتقال به هجری سطوح هورمون کورتیزول بالا رفته و میزان هورمون تستوسترون و کتوستوسترون کاهش می‌یابد، اما ارتباطی بین کورتیزول و سطوح استروئیدهای جنسی در مولدان ماده بعد از یک دوره نگهداری در استخرها و مولدان نر بعد از یک دوره نگهداری در مخزنها مشاهده نکردند. بعد از یک دوره نگهداری سطوح کورتیزول پایین اما سطوح T و KT-11 بالا می‌رود. این نتایج نشان می‌دهد که شرایط نگهداری استرس زا نیست.

در مقایسه با دیگر گونه‌های ماهیان، پاسخهای اولیه و ثانویه استرس در تسامه‌هایان مقدار کمتری را نشان می‌دهد [۱۸-۱۶].

بهمنی و همکاران (۱۳۸۳) با بررسی کورتیزول در تکثیر مصنوعی ماهی ازون برون وحشی پس از تزریق GnRH، یک سیر صعودی را از ساعت صفر تزریق تا ۱۸ ساعت بعد از آن مشاهده کردند به طوری که مقدار آن قبل از تزریق $60/17 \pm 12/57 \text{ ng/ml}$ ۶ ساعت پس از تزریق $153/83 \pm 26/32 \text{ ng/ml}$ و ۱۲ ساعت پس از تزریق $133/82 \pm 24/7 \text{ ng/ml}$ و ۱۸ ساعت پس از تزریق $202 \pm 45/21 \text{ ng/ml}$ مشاهده شد که مقدار کورتیزول در ۲۴ ساعت پس از تزریق در تحقیق حاضر در مرحله اوولاسیون شده ($187 \pm 30/89 \text{ ng/ml}$) نزدیک بود.

موفقیت تولیدمثل مؤثرند و محور HPG را تحت شعاع قرار می‌دهند.

کورتیزول لکوسیتوزیز را در نرهای رسیده و لکوپینیا را در افراد غیررسیده تحрیک می‌کند. لکوسیتوزیز با افزایش اوزینوفیل و کاهش لمفوسيت در سیستم خونی همراه است. لکوپینیا ممکن است تغییراتی در پراکنش لکوسیتها ایجاد کند. بیشترین آثار کورتیزول و اجزای مشخص استرس لکوگرام در ماهیان، کاهش لمفوسيتها (لمفوپینیا) و بالارفتن نوتروفیل (نوتروفیلیا) است [۵، ۲۲، ۲۹].

تفسیر آثار استرس روی سیستمهای ایمنی کاری مشکل است. به هر ترتیب پاسخهای ایمونولوژیکی به استرس به عملکرد هورمونهای مختلف وابسته است. این تداخل در ارتباط با یکدیگر است، ارتباط این هورمونها اغلب پیچیده است، اما در موارد زیادی تغییرات در سطوح هورمون پالسما در ارتباط با تغییرات وضعیت ایمنی و سلامت ماهیان می‌باشد که این وضعیت برای سیستم آبری پروری مهم است.

۵- سپاسگزاری

از تمام کارکنان بخش تکثیر و فیزیولوژی مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاوباری دکتر دادمان که در این پژوهه همکاری داشتند، نهایت سپاس و قدردانی را دارم.

- [1] Belanger J. M., Son J. H., Laugero K. D., Moberg G.P., Doroshov S.I., Lankford S.E.; Effects of short-term management stress and ACTH injections on plasma cortisol levels in cultured white sturgeon, *Acipenser transmontanus*; *Aquaculture*; 2001; 203, 165-175.
- [2] Moberg G. P.; Stress induced pathologies in fish: the cost of stress; *NOAA Tech. Rep.*, NMFS; 1992; 111, 131-134.
- [3] Donaldson E. M.; The pituitary- interregnal axis as an indicator of stress in fish; In: Pickering A.D.

در گربه ماهی کانال *Ictalurus punctatus* دچار استرس شده، نوتروفیل حدود ۳۰٪ لکوسیتها و در گربه ماهی فاقد استرس سطوح آنها حدود ۴٪ بود [۲۲]. در این تحقیق بالاترین درصد نوتروفیل در مولدان اووله نشده (۸۱/۵±۳/۵٪)، اسپرمدهی دیده شد که نسبت به اووله شده (۵۵/۶۶±۳/۷٪)، اسپرمدهی مناسب (۵۶±۸٪) و اسپرمدهی نامناسب (۵۴/۶۶±۸/۸٪). اختلاف معناداری نشان داد.

بهمنی و همکاران (۱۹۹۹) در تحقیقی روی فیل ماهیان پرورشی و تاسماهی ایرانی در گروههای سنی ۱، ۲ و ۶ ساله میانگین نوسان سطوح اوزینوفیلها را ۶/۶ تا ۱۳/۷٪ گزارش کردند [۲۶]. مطالعه انجام شده به وسیله پالی گوا و همکاران (۱۹۹۹) روی فیل ماهی، ازون برون و تاسماهی سیری نیز نوسان آنها را ۳ تا ۴/۶٪ نشان می‌دهد [۲۷]. در زمان تولیدمثلی درصد نوتروفیلها و اوزینوفیلها در مولدان ماده ازون برون نسبت به نرها بالاتر بود. در حالی که درصد لمفوسيتها در ماهیان نر بالاتر بود. این نتایج مشابه تحقیقات محققان دیگر است [۲۸].

با توجه به نتایج به دست آمده و مقایسه آن با تحقیقات انجام شده می‌توان نتیجه گرفت که کورتیزول و شاخصهای خونی به عنوان شاخصهای تأثیرگذار تکثیر در موفقیت یا عدم

۶- منابع

- (Ed.); *Stress and fish*. Academic Press, New York; 1981; 11- 47.
- [4] Barton B. A.; *Stress in finfish: past, present and future-a historical perspective*; In: Iwama G.K., Pickering A. D., Sumpter J. P., Schreck C.B.(EDs.); *Fish Stress and Health in Aquaculture*; Cambridge Univ. Press, New York, NY; 1997; 1-33.
- [5] Wojtaszek J., Szwajkowska D.D., Gabska M.L., Adamowicz; *Hematological Effects of High Dose of Cortisol on the Carp (Cyprinus carpio L.)*:

- Cortisol Effect on the Carp Blood; Gen. Comp. Endocrinol; 2002; 125, 176-183.
- [6] بهمنی م؛ «بررسی اکوفیزیولوژیک استرس از طریق اثر بر محور HPI, HPG سیستم ایمنی و فرایند تولید مثل در تاسماهی ایرانی (*Acipenser persicus*)»؛ رساله دکترا دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات؛ ۱۳۷۸؛ ۲۷۴ ص.
- [7] بهمنی م، کاظمی ر، وهابی ا، حلاجیان ع، ملکزاده ر؛ محسنی م، مجازی امیری ب؛ مطالعه فیزیولوژیک جهت بررسی نارسائیها در القای تکثیر مصنوعی ماهی ازوں برون (*Acipenser stellatus*)؛ مؤسسه تحقیقات شیلات ایران؛ ۱۳۸۳؛ ۷۷ ص.
- [8] یونسزاده م، بهمنی م، کاظمی ر، یاوری و، پوردهقانی م؛ فیض بخش ح، یوسفی ا، حلاجیان ع، دژندیان س، زارع ر، ناطقی ا؛ «تأثیر بکارگیری GnRH بر روند رسیدگی جنسی ماهیان ازوں برون (*Acipenser stellatus*) پرورشی»؛ مجله علمی- تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزاد شهر؛ سال اول، پیش شماره ۱، ۱۳۸۵؛ صص ۹-۱۶.
- [9] Bayanova L. V., Barannikova I. A., Dyubin V. P., Semenkova T. B.; cortisol and sex steroids profiles in stellate sturgeon female during maturation under pituitary preparation treatment in aquaculture; In: proceedings of the 6th Int.symp.On Repr.Physiol.Of Fish; Eds: Norberg B., Kjesbi O.S., Tarranger G.I., Anderssonis E., Steffunson O.; July 4-9, 1999, Bergen, Norway, Bergen; 2000; p.418.
- [10] Bayanova L., Canario A.M., Semenkova T., Dybin V., Svordlova D., Trenkler I.; «Sex steroids and cortisol levels in the blood of stellate sturgeon (*Acipenser stellatus* pallas) during final maturation induced by LH-RH-analogue»; J. Appl. Ichthyol; 2006; 22, 334-339.
- [11] Pottinger T. G., Carrick T. R.; A comparison of glucose and plasma cortisol as selection markers for high and low stress responses in female rainbow trout; Aquaculture; 1991; 175: 351-363.
- [12] Semenkova T. B., Bayanova L. V., Boev A.A., Dybin V.P.; «Effect of stress on serum cortisol levels of sturgeon in aquaculture»; J. Appl. Ichthyol; 1999; 15, 27-272.
- [13] Barannikova I .A ., Bayanova I .v., Saenko I.I.; Dynamics of sex steroids of sturgeon (*Acipenser gueldenstaedti* Brandt) with various gonad states at the beginning of anadromous migration into Volga; vapors Ichtiologii; 1997; 37, 400-407.
- [14] Barannikova I. V., Bayanova L. V., Kolmakov N.N., Semenkova T.; The Dynamics of Steroid Hormones in Blood under Hormonal Stimulation of Maturation in the Northern Dvina Sterlet (*Acipenser ruthenus*); Voprosy Ichthyologii; (In Russian); 2005; 45, 131-139.
- [15] Semenkova T.; surgeon stress reaction in aquaculture; J. Appl. Ichthyol; 2002; 18: 397-404.
- [16] Baker D. W., Wood A. M., Litvak M. K., Kieffer J. D.; «Haematology of juvenile *Acipenser oxyrinchus* and *Acipenser brevirostrum* at rest and following forced activity»; journal of fish Biology; 2005; 66, 208-221.
- [17] Kieffer J. D., Wakefield A. M., Litvak M. K.; «Juvenile exhibit reduced physiological responses to exercise»; Journal of Experimental Biological; 2001; 204, 4281- 4289.
- [18] Milligan C.L.; Metabolic recovery from exhaustive exercise in rainbow trout; comparative Biochemistry and physiology; 1996; 113A. 51-60.
- [19] McLeay D.J.; Effect of cortisol and dexamethasone on the pituitary-interrenal axis and abundance of white blood cells types in juvenile coho salmon, *Onchorhynchus kisutch*; Gen. Comp. Endocrinol; 1973; 21, 441-450.
- [20] Espelid S., Lokken G.B., Steiro K., Bogwald J.; Effect of cortisol and stress on the immune system

- in Atlantic salmon (*Salmon salar* L); *Fish Shellfish Immunol*; 1996; 6, 95-110.
- [21] Pickering A. D.; Cortisol-induced lymphocytopenia in brown trout, *Salmo trutta*L; *Gen. Comp. Endocrinol*; 1984; 23, 163-175.
- [22] Ellsaesser c., Miller N .W., Lobb C.J., Clem L.W.; A new metod for the cytochemical staining of cells immobilized in agarose: His tochemistry; 1984; Vol. 80, 559-562.
- [23] Weyts F. A. A., Verburg-van Kemenade B.M.L., Flik G., Lambert J.G.D., Wendellar Bonga S.E.; Conservation of apoptosis as an immune regulatory mechanism: effect of cortisol and cortisone on carp lymphocytes. *Brain Behav. Immun*; 1997; 11, 95-105.
- [24] Barcellos L. J. G., Kreutz L. C., Souza C. D., Rodrigues L. B., Fioreze I., Quevedo R. M., Cericato J., Lacerda A., Terra S.; Hematological changes in jundia (*Rhamdia Guelen Quoy* and *Gaimard Pimelodidae*) after acute and chronic stress caused by usual aquacultural management, with emphasis on immunosuppressive effect; *Aquaculture*; 2004; 237, 229-236.
- [25] بهمنی م؛ گزارش آموزش کوتاه مدت فیزیولوژی تولید مثل تاسماهیان؛ مؤسسه تحقیقات بین المللی ماهیان خاویاری، رشت؛ ۱۳۸۱؛ ۴۸ ص.
- [26] Bahmani M., Kazemi R., Donskaya P.; A comparative study of some haematological features in young reared sturgeon; *Fish Physiology and Biochemistry*; 1999; 24, 135-140.
- [27] Palikova M., Mares J., Jivasek J.; Characteristics of leuko cytes and thrombocytes of selected sturgeon species from intensive breeding ACTA. Brono; 1999; 68: 259-264.
- [28] Orun L., Dorucu M., Yazlak A.; (Haematological parameters of Three cyprinid Fish species from karakaya Dam Lake, Turkey); *Journal of Biological Sciences*; 2003; 3(3): 320-328.
- [29] Pickering A. D., Pottinger T. G.; Stress responses and disease resistance in salmonid fish: effect of chrouic elevation of plasma cortisol; *fish physiol and Biochem*; 1989; 7: (253-258).